

Salaisuus II

I Kor. 15:1–33

Veljet, minä johdatan teidät tuntemaan sen evankeliumin, jonka minä teille julistin, jonka te myöskin olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte
2. ja jonka kautta te myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni semmoisena, kuin minä sen teille julistin, ellette turhaan ole uskoneet.

2.	δι'	οὕ	καὶ	^{4356.16} σώζεσθε,	τίνι	^{2718.4} λόγῳ
	di	hū	kai	sōzesthe	tini	logo
	kautta	jonka	myös	pelastutte,	josta	sanasta
	^{1907.15} εὐηγγελισάμην		¹³⁴⁹ ὑμῖν	^{3567.31} εἰ	^{2427.1} κατέχετε,	^{3338.14} ἐκτός
	euangelisamen		hymīn	ei	katekhete	ektos
	julistin		teille	jos	pidätte kiinni,	paitsi
	εἰ	μή	εἰκῇ	ἐπιστεύσατε.	3.	Παρέδωκα
	ei	me	eikē	episteusate.		Paredōka
	jos	turhaan	uskoitte.			Luovutin

Sanan pelastutte jälkeen tulee piste ja sitten alkaa uusi lause. Seuraavat kaksi lausetta ovat väärässä järjestyksessä. Ensin sanotaan: ”Mistä sanasta julistin teille?” Sitten siinä on **ellipsis** eli poistaminen. Poistetut sanat ovat ”te ymmärrätte”. Jae pitäisi kääntää näin:

2. ja jonka kautta te myös pelastutte. Mistä sanasta julistin teille? *Sen te ymmärrätte*, jos pidätte siitä kiinni, ellette turhaan ole uskoneet.

3. Sillä minä annoin teille ennen kaikkea tiedoksi sen, minkä itse olin saanut: että Kristus on kuollut meidän syntiemme tähden, kirjoitusten mukaan,

4. ja että hänet haudattiin ja että hän nousi (*on herätetty*) kuolleista kolmantena päivänä, kirjoitusten mukaan,

5. ja että hän näyttäytyi Keefaalle, sitten niille kahdelletoista.

6. Sen jälkeen hän näyttäytyi yhtä haavaa enemmän kuin viidellesadalle veljelle, joista useimmat vielä nytkin ovat elossa, mutta muutamat ovat nukkuneet pois. (*Tätä ei kerrota missään evankeliumissa.*)

7. Sen jälkeen hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille.

8. Mutta kaikkein viimeiseksi hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikäänkuin keskensyntynyt.

9. Sillä minä olen apostoleista halvin enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliksi kutsutaan, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa.

10. Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsa minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki minä olen työtä tehnyt, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on minun kanssani.

11. Olinpa siis minä tai olivatpa he: näin me saarnaamme, ja näin te olette uskoon tulleet.

12. Mutta jos Kristuksesta saarnataan, että hänet on noussut (*on herätetty*) kuolleista, kuinka muutamat teistä saattavat sanoa, ettei kuolleitten ylösnousemusta ole?

Implikaatiosääntö

13. Vaan jos ei ole kuolleitten ylösnousemusta, ei Kristustakaan ole noussut (*herätetty*).
14. Mutta jos Kristusta ei ole noussut (*herätetty*) kuolleista, turha on silloin meidän saarnamme, turha myös teidän uskonne;
15. ja silloin meidät myös havaitaan vääriksi Jumalan todistajiksi, koska olemme todistaneet Jumalaa vastaan, että hän on herättänyt Kristuksen, jota hän ei ole herättänyt, jos kerran kuolleita ei herätetä.
16. Sillä jos kuolleita ei herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty.
17. Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, niin teidän uskonne on turha, ja te olette vielä synneissänne.
18. Ja silloinhan Kristuksessa nukkuneetkin olisivat kadotetut.
19. Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavammat.
- (20. Mutta nytpä Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista.
21. Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta.
22. Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa,
23. mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan (**parousia N3428**);
24. sitten tulee loppu, kun hän antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun, kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.
25. Sillä hänen pitää hallitseman "siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle". (*Psalmi 8:7 ja 110:1*)
26. Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.
27. Sillä: "kaikki hän (*Jumala*) on alistanut hänen (*Kristuksen*) jalkojensa alle". Mutta kun hän sanoo: "kaikki on alistettu", niin ei tietenkään ole alistettu se (*Jumala*), joka on alistanut kaiken hänen allensa.
28. Ja kun kaikki on alistettu Pojan valtaan, silloin itse Poikakin alistetaan sen (*Jumalan*) valtaan, joka on alistanut hänen valtaansa kaiken, että Jumala olisi kaikki kaikissa.)
29. Mitä muutoin ne, jotka kastattavat itsensä kuolleitten puolesta, sillä saavat aikaan? Jos kuolleet eivät heräjä, miksi nämä sitten kastattavat itsensä heidän puolestaan?

πᾶσιν. pasin kaikissa.	29.	Ἐπεὶ τί Epei ti Muutoin mitä	ποιήσουσιν poiesusin tekevät	οἱ βαπτιζόμενοι hoi baptizomenoi kastattavat
ὑπὲρ hyper puolesta	τῶν νεκρῶν, ton nekron kuolleiden,	εἰ ὅλως ei holos jos yleensä	2995,6 νεκροὶ nekroi kuolleet	οὐκ uk eivät
1304,16 ἐγείρονται; egeirontai herää?	τί καὶ ti kai Miksi myös	823,15 βαπτίζονται baptizontai kastetaan	ὑπὲρ hyper puolesta	τῶν ton puolesta
2995,6 νεκρῶν nekron kuolleiden	† αὐτῶν auton heidän?	30. τί ti Miksi	καὶ kai myös	ἡμεῖς hemeis me

Tässä on sekaannus, joka johtuu virheestä välimerkkien käytössä. Tämä jae kannatta kääntää näin:

29. Muutoin mitä ne tekevät, jotka kastattavat itsensä?
Se tapahtuu kuolleiden puolesta jos kuolleita ei herätetä.
Miksi heidät siis kastetaan heidän puolestaan?
29. Muutoin mitä ne tekevät, jotka kastattavat itsensä? (**He eivät tee mitään!**)
Se tapahtuu kuolleiden puolesta jos kuolleita ei herätetä.
Miksi heidät siis kastetaan heidän puolesta? (**Heidät kastetaan turhaan!**)

30. Ja miksi mekään antaudumme joka hetki vaaraan?
31. Joka päivä minä olen kuoleman kidassa, niin totta kuin te, veljet, olette minun kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.
32. Jos minä ihmisten tavoin olen taistellut petojen kanssa Efesossa, mitä hyötyä minulle siitä on? Jos kuolleet eivät heräjä, niin: "syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme."

Tässä on jälleen sekaannusta välimerkkien käytössä. Jakeet 31 ja 32 kannattaa kääntää näin:

31. Minä kuolen päivittäin, niin totta kuin kerskaan teistä, veljet, Kristuksessa Jeesuksessa,
32. jos minä taistelin petojen kanssa Efesossa ihmisten tavoin. Mitä hyötyä minulle siitä on, jos kuolleita ei herätetä? (**Ei mitään hyötyä!**) "Syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme." (Ks. Ap.t. 19:23–40!)
33. Älkää eksykö. "Huono seura hyvät tavat turmelee."

I Kor. 15:49–58

49. Ja niinkuin meissä on ollut maallisen kuva, niin meissä on myös oleva taivaallisen kuva.
51. Katso, minä sanon teille **salaisuuden**: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutumme,
52. yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen (**eskhatos N1888 – lopunajan**) pasunan soidessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme.

Daniel 12:1 ja 2

Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten suojana. Ja se on oleva ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kuin kansoja on ollut, hamaan siihen aikaan asti. Mutta siihen aikaan pelastetaan sinun kansasi, kaikki, jotka kirjaan kirjoitetut ovat.
2. Ja monet maan tomussa makaavista heräjävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen.

Ap.t. 24:14 ja 15

14. Mutta sen minä sinulle tunnustan, että minä sitä tietä vaeltaen, jota he lahkoksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaa, että minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa,
15. ja pidän sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnousemus, jota nämä itsekin odottavat, sekä vanhurskasten että vääräin.

Johannes 5:27–29

27. Ja hän (*Jumala*) on antanut hänelle (*Jeesukselle Kristukselle*) vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika.

28. Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä

29. ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat pahaa tehneet, tuomion ylösnousemukseen.

I Kor. 15:53–58

53. Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen.

54. Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on nielty ja voitto saatu". (*Jesaja 25:8*)

55. "Kuolema, missä on sinun voittoni? Kuolema, missä on sinun otasi?" (*Hoosea 13:14*)

56. Mutta kuoleman ota on synty, ja synnin voima on laki.

57. Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!

58. Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäköenne ei ole turha Herrassa.

I Tess. 4:13–18

13. Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole.

14. Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös (*pystyyn, seisomaan*), niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan.

15. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemukseen (*parousia N3428*), emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet.

16. Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuullessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin;

17. sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa.

18. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.

I Tess. 5:1–10

Mutta aikakausista ja määrähetkistä ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa;

2. sillä itse te varsin hyvin tiedätte, että **Herran päivä tulee niinkuin varas yöllä.**

3. Kun he sanovat: "Nyt on rauha, ei hätää mitään", silloin yllättää **heidät** yhtäkkiä turmio, niinkuin synnytyskipu raskaan vaimon, eivätkä he pääse pakoon.

Matteus 24:35–44

35. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.
36. **Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan**, eivät taivasten enkelit, eikä myöskään Poika, vaan Isä yksin.
37. Sillä niinkuin oli Nooan päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva.
38. Sillä niinkuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin,
39. **eivätkä tienneet**, ennenkuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki; niin on myös Ihmisen Pojan tulemus (**parousia**) oleva.
40. Silloin on kaksi miestä pellolla; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään.
41. Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään.
42. Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee.
43. Mutta se tietää: jos perheenisäntä tietäisi, **millä yövartiolla varas tulee**, totta hän valvoisi, eikä sallisi taloonsa murtauduttavan.
44. Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee.

I Tess. 5:4–10

4. Mutta **te**, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää **teidät** niinkuin varas;
5. sillä kaikki **te** olette valkeuden lapsia ja päivän lapsia; **me** emme ole yön emmekä pimeyden lapsia.
6. Älkäämme siis nukkuko niinkuin **muut**, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit.
7. Sillä **ne**, jotka nukkuvat, ne yöllä nukkuvat, ja jotka juovat itsensä juovuksiin, ne yöllä juovuksissa ovat.
8. Mutta **me**, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiit, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypärinämme pelastuksen toivo.
9. Sillä ei Jumala ole määrännyt **meitä** vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,
10. joka on kuollut meidän edestämme, että me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan.

II Tess. 2:1–17

- Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen (**parousia**) ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet,
2. ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltoa, ettekä anna niiden itseänne peljästyttyä, ikäänkuin **Herran päivä** jo olisi käsissä.
3. Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä **se päivä** ei tule, ennenkuin **luopumus** ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi,
4. tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.

”luopumus?”

597. ἀποστάσιον, apostasion (n.)

erokirja (*afistēmi* erottaa 791)

1. ἀποστάσιον, yks. nom.
2. ἀποστασίου, yks. gen.

Matt 5:31/1, 19:7/2, Mark 10:4/2.

Sekä Israelissa että sen naapurimaissa miehellä oli laissa taattu oikeus erota vaimostaan. Ja vaikka Jumala vihasikin avioeroa (Mal 2:14-16), sallittiin ero Mooseksen laissa myönnötyksenä »teidän sydämenne kovuuden tähden» (Matt 19:8). Tässä oli kyseessä aikaisemman käytännön laillistaminen, joskin samalla asetettiin myös tietyt rajoituksia.

Matteus 5:31

31. On sanottu: 'Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle **erokirjan**'.

596. ἀποστασία, apostasia (f.)

luopumus (med. *afistamai* poistua, ks. 791)

1. ἀποστασία, yks. nom.
2. ἀποστασίαν, yks. akk.

Apt 21:21/2, 2 Tess 2:3/1.

Ut:ssa varoitetaan usein sellaisista asioista, jotka voivat johtaa hengelliseen luopumukseen. Siksi onkin kummallista, että kun pitäisi löytää luopumuskäsitettä ilmaiseva, kokoava sana Ut:sta, on tyydyttävä sanaan *apostasia*, joka vain kerran ilmaisee kristillisestä uskosta luopumista. Vastaava verbimuoto *afistēmi* (791) esiintyy Ut:ssa varsin monta kertaa, mutta vain kolmessa kohdassa on kyse uskosta luopumisesta (Luuk 8:13; 1 Tim 4:1; Hebr 3:12). Tämän verbin merkitys on oikeastaan 'asettaa erilleen, pysytellä erillään'.

Ap.t. 21:21

21. Mutta heille on kerrottu sinusta, että sinä opetat kaikkia pakanain seassa asuvia juutalaisia **luopumaan** Mooseksesta ja kiellät heitä ympärileikkaamasta lapsiaan ja vaeltamasta säädettyjen tapojen mukaan.

791. ἀφίστημι, afistēmi

panna pois; vietellä luopumaan; pass. poistua, luopua, pysyä erillään (*apo* pois 528, *histēmi* asettaa 2208)

Ap.t. 5:37–39

37. Hänen jälkeensä nousi Juudas, galilealainen, verollepanon päivinä ja vietti kansaa **luopumaan** puolellessa; hänkin hukkui, ja kaikki, jotka olivat suostuneet häneen, hajotettiin.

38. Ja nyt minä sanon teille: **pysykää erillänne** näistä miehistä ja antakaa heidän olla; sillä jos tämä hanke eli tämä teko on ihmisistä, niin se tyhjään raukeaa;

39. mutta jos se on Jumalasta, niin te ette voi heitä kukistaa. Varokaa, ettei teitä ehkä havaittaisi sotiviksi itse Jumalaa vastaan."

Ap.t. 12:10

10. Ja he kulkivat läpi ensimmäisen vartion ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he menivät ulos ja kulkivat eteenpäin muutamaa katuja; ja yhtäkkiä enkeli **erkani** hänestä.

II Tess. 2:3–17

3. Älkää antako kenenkään viettelä itseänne millään tavalla. Sillä *se päivä ei tule, ennen kuin (ellipsis) poistuminen* ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi,

4. tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.

5. Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille?

6. Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää (*pitää kiinni, estää*), niin että hän vasta ajallansa ilmestyy.

7. Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; **jahka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää,**

8. niin silloin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä,

9. tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä

10. ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua.

11. Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen,

12. että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen.

13. Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, te Herran rakastetut, sentähden että Jumala alusta alkaen valitsi teidät pelastukseen Hengen pyhityksessä ja uskossa totuuteen.

14. Siihen hän on myös kutsunut teidät meidän evankeliumimme kautta, omistamaan meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden.

15. Niin seisokaa siis, veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, joita olette oppineet joko meidän puheestamme tai kirjeestämme.

16. Ja meidän Herramme Jeesus Kristus itse ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossa antanut meille iankaikkisen lohdutuksen ja hyvän toivon,

17. lohduttakoon teidän sydämiänne ja vahvistakoon teitä kaikessa hyvässä työssä ja puheessa.

Filippil. 3:11–15

11. jos minä ehkä pääsen ylösousemiseen kuolleista.

12. Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut.

13. Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin,

14. minä riennän kohti päämäärää, **voittopalkintoa**, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa.

15. Olkoon siis meillä, niin monta kuin meitä on täydellistä, tämä mieli; ja jos teillä jossakin kohden on toinen mieli, niin Jumala on siinäkin teille ilmoittava, kuinka asia on.